

I to je zbir dojmova i razmišljanja prilikom posjeta Jadovnom, otoku Pagu, uvala Slana i komemoraciji u spomen žrtvama koje su tu i na tim mjestima, ustaški zločinci usmrtili na najbestijaliji nači. Moja razmišljanja i neposredna zapažanja zabilježio sam i u pisanoj formi koju šaljem, je bez ikakve namjere osobne uvrede bilo koga od prisutnih. To je moj osobni dojam, temeljem neposrednog zapažanja i to je moje političko mišljenje i procjena događanja.

Poslano e-poštom na adresu: Udruzenje@Jadovno.com

Mjeseca lipnja 1941. godine u popodnevnim satima, Ustaška „crna marica „ došla je po moga djeda, starčića od 85 godina i otela ga iz njegovoga toploga doma i od njegove brižne supruge Mare. Umirovljeni, KuK, ravnajući učitelj, bio je „velika opasnost“ za novu , tek ustrojenu mladu ustašku vlast. Njegov jedini grijeh bio je, što je imao kriva krvna zrnca i pravoslavnu vjeru. Prvo odredište u arestaciji, bilo mu je sabirni logor „Danica „ kod Koprivnice. Nije ništa pomoglo da ga se spasi, niti što je njegova supruga Mara bila iz jedne vrlo poznate, ugledne stare hrvatske plemenitaške, katoličke obitelji, već dapače. Dalje, nakon nekoliko dana gubi mu se trag u bespućima puta prema Gospiću, velebitskim jamama, kompleksa Jadovno ili uvale Slana na Pagu. Svaki moj dolazak u te prostore i ti sami prostori Jadovna za mene osobno su posebno teški i mistični , tisućama tragedija ispunjeni. Tu ljudi dolaze iz pijeteta, pale svijeće, polažu cvijeće, mole, kontempiraju, mole, mole... Svatko ima svoju molitvu za nekoga, ka nekome. Molitve se čuju na raznim jezicima i raznim konfesijama. Zločin koji je tada činjen ovdje , činjen je prema svakome, za koga je ta protunarodna zločinačka, ustaška vlast, pretpostavljala da je protiv nje. Točno je da su tu najviše stradali Srbi, no jednako tako stradali su Hrvati, Židovi, Romi, Muslimani, Mađari itd. Grozote poremećenog zločinačkog uma, tu su eskalirale do neslučenih razmjera.

Dana, 29. lipnja 2013. godine i ja sam sa stotinama drugih ljudi nazočio i svjedočio, pored „ Šaranove jame“ molitvama za pokojnima. Tri pravoslavna svećenika služila su opijelo, molitve za mrtve. Nazočni su svatko na svoj način sudjelovali u istome. Po završetku opijela došao je na red , Kadiš,“ židovska molitva za mrtve, koju je čitao, uvaženi, Lucijano-Mošė Preljević, glavni rabih u RH. Kada je rabin zamolio nazočne, da sudjeluju u molitvi za mrtve, te da na njegu molitvu odgovaraju sa Amin, jedan od pravoslavnih popova, (prilog, niže fotografija) obratio se nazočnima riječima: „ Pravoslavni ne mole „. Ljudi su se preneraženo pogledali , netko je nastavio sa molitvom, neki ne. Tada je po drugi puta taj isti pop, bijesno obratio se iza sebe ljudima, riječima: „Rekao sam, pravoslavni ne mole“. Neki su počeli protestirati, neki su pogasili svijeće, a većina je nijemo šutjela , gledali su u pod i svatko mislio, što je već mislio. Nisam primijetio da je itko potvrdio i povladio ovaj besmislici. Tim više i pogotovo, ako je izašla

iz usta jednog, držim obrazovanog sveštenog lica, koji je, ako je, ipak išao u neku školu, gdje su morali učiti i raspravljati o povijesti religija. Netko je dobacio da je on (pop) dio „ nebeskog naroda „ pa da ima direktnu vezu sa Bogom i zna koje molitve su valjane, a koje ne. No taj pop, vidljivo je i po licu bio je opsjednut mržnjom. Onda se postavlja pitanje: a koga taj pop sve mrzi i/ili što i koga moli ?

Ponašanje i riječi toga svećenika, jasno su mogli čuti i vidjeti svi uzvanici koji su nazočili.
Fotografija niže

Nakon završetka Kadiša, molitve za mrtve, upitao sam tog popa : zašto nije dopustio da ljudi odgovaraju sa „ amin „ ? Ljutito mi je odgovorio da pravoslavni ne mole tuđe molitve. Na to sam mu rekao da je ovdje moguća primjena ekumenizma i kako na to gleda ? Odgovor je bio : „ pravi pravoslavni ne priznaju ekumenizam isto tako ni pravi katolici to ne mole „. Daljnja rasprava za mene je završena. Pametnom dosta.

Nastavak svečanosti bio je kod spomenika žrtvama Jadovnog, oštećenog zločinačkom namjerom, početkom 1990-ih godina, koji je obnovila Vlada RH, sredstvima Ministarstva kulture RH, a rad je akademskog kipara Ratka Petrića. Polaganje vijenaca išlo je redosljedom, po protokolu : U ime predsjednika RH Ive Josipovića, vijenac je položio izaslanik, Zlatko Gareljić, u ime Vlade Republike Srbije, državni sekretar u Ministarstvu rada, Negovan Stanković te Bosa Prodanović. U ime Veleposlanstva Republike Srbije u RH Mirjana Milenković U ime predsjednika bosnaskohercegovačkog entiteta Republike Srpske, Duško Četković, u ime njezine vlade Petar Đokić, ministar rada i boračko-invalidske zaštite, te ministar prosvjete i kulture, Goran Mutabdžija. U ime Saveza antifašističkih boraca Hrvatske, vijence su položili, počasni predsjednik, Stjepan Mesić, predsjednik, Ratko Maričić, dopredsjednik, Jovan Vejnović, a u ime Srpskog narodnog vijeća, Milorad Pupovac. Ukupnio četrnaest izaslanitava položilo je vijence i poklonilo se žrtvama. Doista svečano i dirljivo, pogotovo meni, potomku žrtve.

Običaj je, a nemora se, da se poslije vrše i prigodne govorancije. Tako je bilo i ovaj put.

Dosljedan svome antifaziizmu, govor je održao posljedni legalni predsjednik, SFR Jugoslavije, a poslije i dva puta izabrani predsjednik Republike Hrvatske, uvaženi g. Stjepan Mesić, danas počasni predsjednik SAB-a. U svojem je govoru istakao da Nezavisna Država Hrvatska, u čije ime su u Jadovnu, počinjeni strašni zločini, nije imala legitimitet jer nije stvorena na izborima ni na referendumu građana, nego na zločinu, a dovedena na tenkovima i bajunetama talijanskog i njemačkog fašizma Ustaški zločinci uskraćivali su potpuno nevinim ljudima osnovno ljudsko

pravo, pravo na život samo zato što su bili Srbi, Židovi, Romi ili nepoćudni Hrvati i ostali.

Te i ostale ustaške zločince, Hrvatski antifašisti su progonili „do mjeseca“ i primjereno ih kažnjavali za počinjene zločine. To je znao cijeli antifašistički i slobodarski svijet.

Govore su nastavili: Prof. dr. Ognjen Kraus, u ime židovskih općina. Prof. dr. Milorad Pupovac, vrlo lijepo, na akademskom nivou, je odgovorio onom „ostraćenom protuekumenskom popu, pozvavši sve nazočne da ponove za njim rečenicu: "... a sada Vas pozivam, sve koji ste nazočni, bez obzira vjerujete li ili ne, bez obzira na ikakve razlike, da se svi zajedno pridružite mojim riječima i kažete: Neka im je slava vječna, amen." „Sunjam da je taj „Božji čovek, nebeskog naroda“ bilo što shvatio .(jadan narod kad ga takvi krste i u nebo vode). Na kraju, došao je red na dr. Dušana Bastašića, predsjednika udruženja Jadovno 1941. iz Banje Luke. Već u prvim rečenicama, počeo je jedan verbalni teror, političkog osuđivanja Hrvata od danas do stoljeća sedmog. Glasom vrhunskog dramskog umjetnika, patetike, nabrajao je od Kosova, preko Šumadije do Vojvodine i Republike Srpske, gdje su neki autobusi išli na ovaj skup i netko im pravio probleme. Tada sam se sjetio, a to je i bila repriza u malome, Gazimestana 1989. godine. Sjetio sam se i Šolevića i njegovih „putnika i putova istine“, Sjetio sam se, da je udruga Jadovno 1941. osnovana u Banja Luci, bivšem najhrvatskijem gradu u Bosni, na dvadesetu godišnjicu Gazimestana. Sjetio sam se i onih udruženih četničko-komunjarskih (komunista je za mene bio častan čovjek i patriot, a komunjare su bile priguzine) nosanja „kostiju i mošti Cara Lazara“, Jadan car kakve su ga sve fukare nosile, u grobu se okretao. Sjetio sam se i Bore Jovića, i njegovog rušenja Jugoslavije, zajednice samostalnih republika i stvaranje Srboslavije. SANU, Slobe i ostalih u projektu „humanog preseljenja srpske braće na Kosovo“, Sjetio sam se i pobjedničke pjesme nakon „oslobođenja srpskog Vukovara“, bradonje puni redenika, isterijom ozareni pjevaju pjesme, „... šalji Slobo salate, bit će mesa klat ćemo Hrvate“, Sjetio sam se kolona izbjeglica. Sjetio sam se Merkala, Srebrenice, Potočara, Kozarca. Keraterma, Dubrovnika, sarajevskog tunela.....Sjetio sam se i „ljubavi“ Srbijanaca prema Prečanima, koji su veći Srbi od Srba. Pa mi je na pamet i institut „Primus noctus“ u tim krajevima. Sjetio sam se i one hrvatske budaletine, isto doktora. Šešelja, samoproglšenim vojvodom, kako trabunja u svojoj šizofreniji o „gvanici, Vivovitica, Kavlovac, Kavlobag. Sada uveseljava svojim „pvičama“ kolege u Sheveningenu i Den Haagu. On je to sve prepisao od još jednog Hrvata, dr. Andrije Moljevića rođenog zagrebčanina, koji je u rodnom gradu, završio osnovnu školu i gimnaziju a zatim na pravnom fakultetu i doktorirao.

Dr. Andrija Moljević, je dana 30. lipnja 1941. godine, objavio političku deklaraciju gdje je udario nove/stare temelje „Srboslavije“ u kojoj je predložio da, buduće jugoslavenske savezne države se sastoje od tri cjeline: Srbija, Hrvatska i Slovenija. Srpska jedinica bi uključivala cijelu BiH, Mostar (BiH), sa dijelovima Hrvatske (Metković, Šibenik, Zadar, Ploče, Dubrovnik, Karlovac, Osijek, Vinkovci, Vukovar), kao i Pečuh (Mađarska), Timisoara (Rumunjska), Vidin i Kyustendil (Bugarska), cijela Makedonija i dijelove Sjeverne Albanije. Moljevićev Program predviđa

autonomiju ili poseban status za grad Dubrovnik i okolna područja. Hrvati dominiraju područjima zapadne Hercegovine, ali opet u strukturi unutarnjeg srpskog entiteta.

U Banjoj Luci i Prijedoru, dr- Moljević, bio je osnivač lože slobodnih zidara (masona) bio je i predsjednik Rotary kluba. Dr. Moljević je bio osnivač Rotary International Club Jugoslavije gdje je također bio predsjednik.

Tijekom suđenja održanih u DF Jugoslaviji 1946. godine , dr. Andrija Moljević, kao ideolog četničkog pokreta i član četničkog Glavnog štaba, Draže Mihailovića, utvrđeno je, da je počinio ratni zločin i veleizdaju. Moljeviću je utvrđeno, da je kriv, i bio je osuđen na 20 godina zatvora. Umro je u zatvoru u Sremskoj Mitrovici 1959.godine

A “ naš opet neki novi doktor „ dr Dušan Bastašić veoma neukusno dramskom patetiikom i lažnim suosjećanjem nabraja i podsjeća....žicom, žrtve su pred jame dovođene obično u dvoredima okovani žicom, sa jednim užetom ili lancem provučenim duž kolone. Koljači bi prvu dvojicu u koloni udarili čekićem ili maljem u glavu i gurnuli prema bezdanu, a onda bi ovi kao teg, uz stravičan lom, krike i zveket lanaca, povukli ostatak kolone u dubinu – Na kraju litanija, doktora Bastašića, koje su u stvari u zloj namjeri, upučene na sadašnju Hrvatsku vlast, jer uporno i neprekidno razdoblje zla iz doba NDH povezuje i izjednačava sa Domovinskim ratom. Zaista pravi put za izgradnju suživota između Hrvata i Srba. A, da li on i oni, žele suživot ili i dalje žele Srpsku Krajinu, čistu od Hrvata ?. Zapravo se čini kako bi neki rado ponovno u rat protiv Hrvata. Bljesak i Oluja, očito još neke nije opametila. No nameće se onda i pitanje, a tko su ti koji to žele ? Sigurno to ne želi više od 20 000 dragovoljaca Domovinskog rata iz redova Srpskog entiteta ili preko 80 000 ljudi isto Srba koji su indirektno bili uključeni u Domovinski rat, ili onih sto tisuća, koji se nisu htjeli priključiti , unatoč svim prisilama , vojsci samozvane RSK. Palili su im kuće, roditelje progonili etiketom, da im sinovi i kćeri služe Ustaše i Tuđmana. U toj samozvanoj RSK bilo je 763 ubojstva iz osvete, gdje su pripadnici četničke poražene zločinačke vojske, osvećivali se pripadnicima NOB-a i antifašista , direktno ili njihovim potomcima. Svi ti ljudi za nas jesu etnički Srbi ali su politički Hrvati. Oni su branili svoju državu, svoja ognjšta i svoj narod od odmetnika i fukara. Dobro je govorio, jedan pametan Srbin, prof.dr. Jovan Rašković, psihijatar, da se je njega samo malo slušalo danas bi i Srbija i BiH i Makedonija bili u EU.

Pristigao je jedan autobus, iz kojeg su počeli kao stršljenovi iskakati bijesni kršni momci u bijelim majicama sa ispisanim logoom [www, jadovno.com](http://www.jadovno.com). Omah su se rasporedili uokolo nazočnih. Bilo ih je između 40 i 50 osoba. Da je pristiglo slijedećih šest autobusa, kako je najavljivao doktor Bastašić, bilo bi oko 300 žestokih momaka. Neznam koji im je krajnji cilj bio, no lako bi moglo doći do nereda, koji bi izazvali, a sve prema dramaturgiji dr. Bastašića

Ideološka dječica doktora A. Moljevića i „nebeskog naroda „ 1991. godine iz prostora BiH izvršili su agresiju na Socijalističku Republiku Hrvatsku. Konkretno 1991. i 1992. godine. sa teritorija BiH, tada je topovski pucano po Hrvatskoj. Napadi su bili usmjereni prema Županji, Slavanskom Brodu, Sisku, Petrinji, Karlovcu... Na teritorij Hrvatske iz BiH upadale su vojne snage – snage JNA, Teritorijalne obrane BiH, rezervisti, naoružane otpadničke snage, četnici... a prema međunarodnim normama, vojni napadi s teritorija jedne države na teritorij druge, međunarodno priznate države, je agresija , sudjelovali su u okupaciji hrvatskog teritorija. Trećinu Hrvatske su amputirali, pretvorili u srbijansku marionetsku tvorevinu RSK. Sami predsjednici te samoproglashene Republike, bili su priča za sebe. Opet neki doktor , pa zubar, znamo kako je završio. No zamijenio ga je još bolji. Milicajac, Mile Martić zvani „ srećica“. Pa taj je bio više na službeničkom sudu radi prekršaja u službi, nego ijedan drugi milicajac. Hodao je po sajmovima, od šatre do šatre. Pa njemu, „ srećici“ ozbiljni ljudi u mliciji nisu htjeli povjeriti ni vođenje jedne milicijske stanice, a taj postaje predsjednik RepublikeSK. Kada je nuđena Srbima kulturna autonomija sa mnogim, iznuđenim povlasticama, Mile „ srećica“ odgovara, da on nema šta sa Tuđmanom i Ustašama pregovarati, jer da je RSK država, pa onda udri VBR-ovima i zvončićima po Zagrebu. E , pameti, gdje si ?? Iz Medka su bjesomučno topovski granatirali Gospić, centar kulture Like, gdje su na predjelu Jasikovac, još davne 1900 godine, izgrađeni teniski tereni i na taj način parirali kulturnom evropskom svijetu. Vojno-redarstvenom operacijom i to žarište sijanja smrti je riješeno

Ta dugotrajna agresije na RH trajala je sve do završetka vojno-redarstvene akcije Bljesak i poslije Oluja. Kretenizam te agresije i toga rata vidi se u napisu na jednoj pošti gdje je pisalo. „ Ovo je Srbija „ no netko pametan dopisao je: „ budalo, to je pošta „

Protokol komemoracije na Jadovnu je tražio da se krena prema Karlobagu, te dalje brodom na Pag i uvalu Slana.

Ekipa oko SNV-a i prof.dr. Milorada Pupovca, odlično je organizirala to putovanje i samu komemoraciju. Na punti uvale Slana, predviđeno je bacanje cvijeća u more jer na to mjestu ustaški su zlikovci bacali žive i mrtve, sa kamenom oko vrata u more. Užas, monstruoznog zločinačkog uma. Vijenci i cvijeće je bacano u more, u tome su sudjelovali svi koji su žalili mrtve.

No doktor Bastašić i “ božji čovjek „ već spomenuti pop, koji su stolovali na gornjoj palubi broda, nisu dozvolili ljudima da bacaju cvijeće, sa obrazloženjem da su na tom mjestu Ustaše ubijale i u more bacale komuniste, a oni su bezbožnici. Evala, moj „ pametni pope „, kako ti vršiš

podjelu u „ nebeskom narodu „ na , naše, vaše i njihove. Kako si uspio odvojiti komuniste od svojih i obratno.

Kada smo pristali i iskricali se na obalu, srbovanje je nastavljeno. Zamatanje u zastavu i obilato korištenje elektronaskih medija, a sve u cilju jedne nastrane, zolodne propagande, koja će biti emitirana „ u vasceli svet „

Zar mislite, da ako vi budete redovito donosili i prinosili svoje đubre mržnje, da će stablo mržnje od vašeg đubreta brže rasti. Pogotovo ako se udružite sa našim đubretarima, koji đubre vrbe da bolje rastu. Neće, neće ! Sva sreća da ima i pametnih Srba. Oni dobro pamte što ste im učinili zajedno sa vašom subračom u zlu a pripadnici su hrvatskog naroda. Više vrijedi mali prst mojih suborcaca Srba, nego sve vaše glave. Toliko, jasno i glasno, otvoreno, da nebi bilo nejasnoća.

I još nešto osobno doktoru Bastašiću : kada i ako čete u buduće dolaziti na područje Gospića i Jadovna, nemojte od jedne velike tragedije, Srpskog, Židovskog, Romskog, Hrvatskog i drugih naroda praviti cirkus ! Od kostiju i muke moga djeda nećete praviti cirkus. Vaše mečke, na putu vaše istine, neka ostanu u vašem autobusu. Ne van !

Hrvatski politički prvaci koji su se borili protiv Austrougarske monarhije, bili su ključni u stvaranju države, Srba-Hrvata-Slovenaca u jedinstvenu državu. Točno je i da je velikospska politika oktroirala Ustav i nametnula, novu tvorevinu, Kraljevinu Jugoslaviju, protivu volje naroda Hrvata i Slovenaca. Točno je i da su u Skupštini Kraljevine Jugoslavije pobijeni hrvatski narodni poslanici, na čelu sa Stipicom Radićem. Točno je da su svi protesti Hrvata ugušeni u krvi, pod mecima i sabljama srbijanskih žandara i vojske. Točno je da je nekolicina hrvatskih revolucionara, na čelu sa dr. Antom Pavelićem, osnovala Ustašku revolucionarnu organizaciju, da se suprotstavi političkom i žandarmerijsko-vojnom teroru velikosrbske politike. Točno je da su Ustaše došle dovedene na ratnim krilima fašističke Italije. Točno je i da su Talijanske okupatorske snage zajedno sa Četnicima, raznih popova i vojvoda, klale Hrvate po Dalmaciji. Sjetimo se samo „ Krvave Cetinske krajine „,pobijena i poklana cijela sela, žene, djeca i nejač spaljene kuće itd. No Hrvatski je narod imao snage, već 22. lipnja 1941. godine pokrenuti oružani otpor protiv zla Ustaša, Četnika, Talijana, Njemaca i ostalih domaćih i stranih izdajnika. Hrvatski narod, uz Srpski i ostalih naroda, u svojoj antifašističkoj, krvavoj, neravnopravnoj borbi ostvario je pobjedu. Drastično je kaznio sve ustaške koljače i njihove pomoćnike, a to i danas radi. Na kraju, Hrvati su kao predvodnici, osnovali , a sve prema zaključcima ZAVNOH-a u Topuskom 1944. godine i Jajcu 1944. godine, novu zajednicu slobodnih naroda na federalnom principu u DF Jugoslaviju.

Tko je srušio SFR Jugoslaviju, te pokušao nametnuti Srboslaviju,? pa svi to znamo !!. Sad imate što imate, a mi smo u toj „ truloj „, raspadajućoj Europi i NATO-u. A vi ???

Zato danas neke političke snage, pokušavaju Ravnogorski pokret, na čelu sa đeneralom Dražom Mihajlovićem, proglasiti: „prvim antifašističkim pokretom u vascelom svetu“. Bvavo, bvavo !!!

Dana 4. veljača 2013, Vladimir Putin, ruski predsjednik, obratio se Dumi (ruski parlament,), te je održao govor o napetosti s manjinama u Rusiji:.

"U Rusiji žive Rusi.

Bilo koje manjine, u bilo kojem mjestu, ako žele živjeti u Rusiji, raditi i jesti u Rusiji, trebaju govoriti ruski, i trebaju poštivati ruske zakone. Ako oni vole šerijatsko pravo, onda ćemo ih savjetovati da idu na ona mjesta gdje je to državni zakon. Rusija ne treba manjine. Manjine trebaju Rusiju, a mi im nećemo dati posebne povlastice, ili pokušati promijeniti naše zakone kako bi odgovarale njihovim željama, bez obzira kako glasno viču 'diskriminacija' . Na nama je da se naučimo, gledajući samouništenje u Americi, Engleskoj, Nizozemskoj i Francuskoj, ako želimo preživjeti kao nacija. Ruski običaji i tradicija nisu kompatibilni s izostankom kulture ili primitivnih načina života u većine manjina. Kada časno zakonodavno tijelo razmišlja o usvajanju novih zakona, mora prvenstveno imati na umu nacionalni interes obzirom da manjine nisu Rusi.

Na kraju, umjesto zaključka, zamolit ću i predložiti nadležnima, da u buduće, autobusima sa oznakom www.jadovno.com netreba davati policijsku zaštitu, jer nevidim tko bi njih mogao napasti, osim njihovih duhovnih hrvatskih partnera u mržnji, radi medijske pažnje, no zato sigurno im treba dati jednu drugu zaštitu, a to je medicinska. No to je drugo pitanje.

Ovo pismo poslati ću elektronskom poštom, svima službenim predstavnicima na komemoraciji u Jadovnu, dana, 29. lipnja 2013. godine.

Napisano dana, 22. srpnja 2013. godine.

Branko Čačuga